

Drög stjórn málaályktun

Landsfundur Sjálfstæðisflokksins, haldinn 25. til 26. júní 2010 leggur áherslu á eftirfarandi:

- Valdastofnanir samfélags okkar verða að bregðast við því sem hrúnið hefur kennt okkur. Mjög margt þarf að kalla til endurmats, jafnt í stjórn málum, atvinnulífi og stjórnsýslunni.
- Afnáam leyndarhyggju úr stjórnsýslunni.
- Hverfa verður frá þeirri ríkisforsjá sem leiðir til óeðlilegra viðskiptahátta.
- Bætt viðskiptaumhverfi og heiðarlegir viðskiptahættir.
- Auka virkni almennings í starfi Sjálfstæðisflokksins, stefnumótun og vali í trúnaðarstöður.
- Sjálfstæðisflokkurinn á í senn að vera málefnalegur, tefla fram nýjum kostum við stjórn landsins og veita aðhald.
- Takmörkun styrkveitinga til stjórn mála flokka og einstakra frambjóðenda. Þeir styrkir voru í fortíðinni oft óhóflegir.
- Úrslit sveitarstjórnarkosninganna kalla á endurmat á stjórn málastarfinu. Taka þarf upp ný vinnubrögð og auka samstarf stjórn málaafla um veigamikil mál.
- Almennitur komi að ákvörðunartöku og stefnumótun um hin stærri mál, sbr. Icesave, ESB og undirbúningur stjórnarskrár.
- Horfið verði frá skattheimtustefnu á atvinnulífið, dregið úr flækjustigi og skrifinnsku. Styðjum atvinnustarfsemi á borð við stóriðju, orkufrekan iðnað. Fögnum aðkomu erlendra aðila að margs konar fjárfestingu í atvinnulífinu og viljum að einstaklingar hasli sér völl í atvinnustarfsemi svo sem heilbrigðis og menntatengdri starfsemi.
- Hverfa þarf frá núverandi atvinnustefnu, sem kemur í veg fyrir atvinnuuppbyggingu þ.m.t. orkufrekan iðnað. Hafnað er fýringarleið en fiskveiðiréttur verði skilgreindur og til langs tíma. Óvissu varðandi landbúnaðinn verður að eyða.
- Fagnað er því að nýlegur hæstaréttardómur í bílalanamálunum lækkar skuldir og bætir hag fjölda fólks.
- Gripið verði til almennra úrræða fyrir heimilin í landinu og efnt til víðtæks samstarfs um það. Sérstaklega verði hugað að hagsmunum þeirra sem tóku verðtryggð lán
- Jöfnuði í fjárlagagerð verði náð án skattahækkana, en með eflingu atvinnulífs, þar með breiðari skattstofnum og niðurskurði útgjalda með skýrri forgagnsröðun. Skilgreind verði þau verkefni sem beri að sinna og dregið úr þeim verkefnum sem ríkið hefur nú með höndum en fela þau einkaaðilum.
- Hagsmunum okkar er best borgið utan ESB. Réttast væri að leggja til hliðar áform um að sækja um aðild og hefja þær ekki nema að undangenginni þjóðaratkvæðagreiðslu. Haldi aðildarferlið hins vegar núna áfram mun Sjálfstæðisflokkurinn verja hagsmuni Íslands gagnvart Evrópusambandinu af fullum þunga.
- Rannsókn fari fram á embættisfærslum og ákvörðunum stjórnvalda og samskiptum þeirra við bresk og hollensk stjórnvöld. Rannsaka þarf hvort fylgt hafi verið lagareglum, starfsskyldur verið brotnar eða upp hafi komið dæmi um mistök eða vanrækslu í starfi
- Sjálfstæðisflokkurinn leggur áherslu á þjóðlega og víðsýna umbótastefnu með hagsmuni allra stétta að leiðarljósi. Markmið atvinnustefnu er að bæta lífskjörin í þágu almennings.

Íslenskt samfélag stendur á miklum tímamótum. Þrátt fyrir tímabundna erfiðleika eru hvarvetna tækifæri til sóknar, nýsköpunar og áframhaldandi velsældar. Þau tækifæri þarf að grípa. Nú eru röskir tuttugu mánuðir liðnir frá bankahruni. Alþingiskosningar og sveitarstjórnarkosningar eru að baki, ríkisstjórn hefur verið mynduð sem hefur setið í ríflega ár. Enn ríkir þó efnahagsleg tvísýna og algjör frumkvæðisskortur af hálfu stjórnvalda. Þrátt fyrir tvennar kosningar og ríkisstjórn sem sótti umboð sitt til þjóðarinnar, hefur sjaldnast ríkt jafn mikil stjórnmálaleg óvissa í landinu. Hvort tveggja er slæmt, efnahagsleg og stjórnmálaleg óvissa. En hinn alvarlegi vandræðagangur við stjórn landsins er fyrir löngu orðinn stórháskalegur skaðvaldur, sem tafið hefur nauðsynlegar aðgerðir fyrir heimilin í landinu, þvælst fyrir atvinnulegri uppbyggingu, stefnt mikilvægum hagsmunum þjóðarinnar út á við í hreinan voða, dýpkað og lengt efnahagskreppuna og komið í veg fyrir að við náum okkur út úr erfiðleikumum. Af þessari braut þarf að víkja.

Skýrsla rannsóknarnefndar Alþingis, sem skipuð var í tíð fyrri ríkisstjórnar, hefur brugðið nýju og skærara ljósi á aðdraganda bankahrunsins. Hún tekur á vandasömum, viðkvæmum og umdeildum málum, en er vitaskuld ekki hafin yfir gagnrýni. Skýrslan er ekki endanlegur dómur, eins og skýrsluhöfundar hafa rækilega áréttað, og er þess vegna mikilvægur umræðugrundvöllur til þess að draga lærdóm af fyrir framtíðina. Ábendingar sem fram koma ber að taka alvarlega. Valdastofnanir samfélagsins verða að bregðast við því sem hrunið hefur kennt okkur. Mjög margt verður kallað til endurmats og við eigum að mæta því geiglaust og án undanbragða. Sjálfstæðisflokkurinn er reiðubúinn til slíks.

Þetta á til dæmis við í stjórnsýslunni. Því miður er ekki margt sem bendir til þess að svo verði gert á næstunni. Leyndarhyggja einkennir athafnir stjórnvalda. Vinnubrögð sem forystumenn ríkisstjórnarinnar hafa í fortíðinni gagnrýnt, harðlega lifa nú góðu lífi í skjóli þeirra sjálfra. Hin gríðarlega ríkisforsjá og beinu afskipti af atvinnulífnum eru orðin að gróðarstíu tortryggni og óeðlilegra viðskiptahátta, sem mjög er brýnt að vinda ofan af hið fyrsta. Ein mikilvægasta forsenda viðreisnar atvinnulífsins er sú að hér séu viðhafðir heiðarlegir, heilbrigðir og ábyrgir viðskiptahættir og tryggt að atvinnulífið starfi á jafnræðisgrundvelli, njóti eðlilegra viðskiptakjara og búi við sanngjarnt samkeppnisumhverfi. Á það skortir mjög mikið nú. Sjálfstæðisflokkurinn hefur mjög beitt sér fyrir breytingum á þessum sviðum, meðal annars með tillöguflutningi á Alþingi, sem ekki hafa fengið nægjanlegan hljómgrunn. Við viljum að áfram sé unnið á þeirri braut.

Fortíðin hefur líka kallað á endurmat í starfi stjórnmálaflokkanna. Sjálfstæðisflokkurinn tekur afdráttarlausan þátt í slíkri vinnu með það fyrir augum að auka virkni almennings á pólitísku starfi og gefa sem flestum kost á að koma að stefnumótun og vali í trúnaðarstöður. Flokkurinn vill sem fyrr vinna á grundvelli heiðarleika og trausts, í þágu þjóðarinnar. Í því skyni meðal annars, hefur flokkurinn tekið þátt í að móta stefnu um að opna aðgang að fjárreiðum stjórnmálaflokkanna, takmarka styrkveitingar frá einstökum aðilum, sem í ýmsum tilvikum voru óhóflegar og fóru mjög úr böndunum og draga jafnframt úr fjármunum sem veittir eru til kosningabaráttu. Sömu kröfur verða að sjálfsögðu gerðar til þeirra sem bjóða sig fram á vegum Sjálfstæðisflokksins og annarra stjórnmálaflokka.

Sjálfstæðisflokkurinn hefur haft margvíslegan atbeina að lýðræðisumbótum í pólitísku starfi. Þannig hafði flokkurinn forystu um að auka möguleika almennings á að hafa áhrif á val á framboðslista. Tekin voru upp ný vinnubrögð við mótun stefnu í mikilvægum málum, þar sem að verki kom fjöldi fólks úr öllum stéttum og um allt land. Stefnuörkun flokksins í Evrópumálum og skýrsla endurreisnamefndarinnar eru dæmi um það. Þá hefur flokkurinn nú nýverið tvisvar sinnum flutt tillögur um að viðhöfð skyldi þjóðaratkvæðagreiðsla í mikilvægum málum. Annars vegar lcesave-málinu og hins vegar aðildarumsókninni að ESB. Ríkisstjórnarflokkarnir felldu þessar tillögur. Það segir allt sem segja þarf um raunverulegan vilja þeirra til þess að auðvelda aðkomu almennings að ákvörðunartöku um stór mál. Þá hafði Sjálfstæðisflokkurinn forystu um að þúsundir Íslendinga munu koma með beinum hætti að undirbúningi að endurskoðun á stjórnarskrá nú á næstunni. Sjálfstæðisflokkurinn vill áfram vinna á þessari leið, veita forystu um slíkar breytingar við ákvörðunartöku í samfélaginu og virkja þannig kraft almennings betur við stefnumótun þá sem vinna þarf á margvíslegum sviðum á næstunni.

Sjálfstæðisflokkurinn hefur nú verið í stjórnarandstöðu frá 1. febrúar 2009. Þetta hefur verið mikill upplausnartími í efnahagslífinu og stjórnmálunum í landinu. Sjálfstæðisflokkurinn hefur nálgast verkefni sitt sem forystuflokkur í stjórnarandstöðu af ábyrgð og festu, með málefnalegum hætti og kostað kapps um að veita stjórnvöldum nauðsynlegt aðhald. Af því hefur sannarlega ekki veitt, eins og mál hafa þróast við stjórn landsins. Þá hefur flokkurinn lagt fram raunhæfar tillögur í helstu málaflokkum og freistað þess að tefla fram nýjum kostum við stjórn landsins. Þannig mun Sjálfstæðisflokkurinn vinna áfram, málefnalega en veita verkasmárrí og óburðugri ríkisstjórn nauðsynlegt aðhald

Atvinnustefna ríkisstjórnarinnar hefur verið í algjöru skötulíki. Ýmist vegna þess að ekkert hefur verið gert, þar sem aðgerða hefur verið þörf, eða þá með inngrípum sínum og íhlutun í atvinnulífið sem hefur beinlínis komið í veg fyrir atvinnulega uppbyggingu. Hlutverk stjórnvalda er nú sem fyrr að marka jákvæð skilyrði til atvinnureksturs, þar sem einstaklingarnir geti gripið tækifæri til athafna sem skapast. Stjórnvöld hafa ekki sinnt þessu. Þau hafa ekki einasta lagt steina í götu slíkrar atvinnustarfsemi, heldur reist skorður sem hafa hamlað því að atvinnulífið rétti úr kútnum. Hækkaðir og nýir skattar, óþarfa skrifinnaska og flækjustig í stjórnsýslunni eru dæmi um þetta. Fjandskapur stjórnvalda í garð stóriðju og orkufreks iðnaðar, tortryggni og mótspyrna gegn þátttöku útlandinga í atvinnulífinu og hrein andstaða við að einstaklingar hasli sér völl á nýjum sviðum atvinnulífsins, svo sem á mennta og heilbrigðissviði, hefur girt fyrir atvinnuuppbyggingu sem hefði skapað hér fjölda starfa á liðnum mánuðum. Fyrir vikið búa þúsundir Íslendinga við atvinnuleysi sem vinna verður bug á. Núverandi ríkisstjórn hefur með kerfisbundinni andstöðu sinni við atvinnuuppbyggingu í landinu sýnt að hún er gjörsamlega ónæg fyrir því að fólkið í landinu þarf atvinnu og tekjur af vinnu sinni til þess að geta greitt af lánum sínum og til þess að geta boðið börnum sínum upp á þau lífgæði sem við Íslendingar sættum okkur við. Engum dylst að allsherjar kúvending á viðhorfum stjórnvalda til atvinnuuppbyggingar er nauðsynleg til þess að endurreisn efnahagslífsins geti átt sér stað. Lækkun vaxta og afnám gjaldeyrishafta er brýnt verkefni til endurreisnar atvinnu og efnahagslífsins.

Ríkisstjórnin hefur haldið sjávarútveginum í helgreipum óvissu, með hótunum um fyringu fiskveiðiréttarins og þar með komið í veg fyrir að þessi burðarstoð efnahagslífs okkar gæti með eðlilegum hætti tekið þátt í atvinnuuppbyggingu og stuðlað að því að við komumst út úr efnahagsvandræðum okkar. Þessari óvissu verður að linna. Sjálfstæðisflokkurinn vill hafa forgöngu um sátt um hagkvæma fiskveiðistjórnun, þar sem fiskveiðiréttur er skilgreindur til langs tíma, sambærilegar reglur um auðlindagjald gildi um fiskveiðiauðlindina og aðra auðlindanotkun og jafnframt verði byggð úrræði inn í fiskveiðistjórnarkerfið sem mæti sérstökum þörfum minni sjávarbyggða. Landbúnaðurinn glímir nú við algjöra óvissu í kjölfar ESB umsóknarinnar, sem hefur valdið miklum skaða, fyrir atvinnugreinina, hinar dreifðu byggðir sérstaklega og landið í heild. Allt þetta hefur haft neikvæðar afleiðingar fyrir allt atvinnulíf, þar með talið atvinnugreinar sem við hið lága raungengi krónunnar ættu að öðru jöfnu að geta lifað góðu lífi. Forsenda þess að við getum byggt upp hér gott efnahagslíf, skapað störf fyrir fólkið í landinu, bætt lífskjörin og treyst stöðir ríkisbúskaparins án skattahækkana, er að atvinnulífið blómgi. Með stefnu sinni í atvinnumálum stuðlar ríkisstjórnin að því að halda niðri launum til lengri tíma, viðheldur atvinnuleysi meðal almennings og hallarekstri ríkissjóðs með samsvarandi skuldaföfnun ríkisins, fælir almenning frá því að taka þátt í atvinnurekstri og veldur útlánatöpum í fjármálastofnunum. Sjálfstæðisflokkurinn vill að frá slíkri helstefnu í atvinnumálum sé horfið og áréttar þá stefnumótun sem fram kemur í efnahagstillögum þingflokks Sjálfstæðisflokksins. Mjög er brýnt að vextir lækki að mun og þegar í stað verði hafist handa við að feta okkur út úr gjaldeyrishöftunum

Fyrir löngu eru fyrirheit stjórnvalda um skjaldborg til handa heimilunum farin að hljóma sem argasta öfugmælavísa. Sjálfstæðisflokkurinn hefur ítrekað kallað eftir aðgerðum til handa heimilunum og lýst sig reiðubúinn að standa að þverpólískri vinnu í þessu skyni. Á það hefur lítt verið hlustað. Aðgerðir ríkisstjórnarinnar í þágu skuldugra heimila hafa verið hálfkák og illa til þess fallnar að leysa vanda fólks nema til skamms tíma. Tillögur ríkisstjórnarinnar sem lagðar voru fram í frumvarpsformi seint og um síðir nú í vor reyndust ónothæfar. Þetta er vitaskuld algjör áfelligsdómur yfir stefnu ríkisstjórnarinnar í þessum grundvallarmálaflokki. Sjálfstæðisflokkurinn vill sem fyrr vinna að þessum málum með þeim sem vilja ná árangri á þessum sviðum. Ljóst er að enn liggja ekki fyrir almenn úrræði fyrir heimilin í landinu. Við viljum að til slíkra úrræða sé gripið. Dómur Hæstaréttar sem ógilti tengingu lána við gengisþróun gjaldmiðla, mun lækka greiðslubyrði og bæta kjör þeirra fjölmörgu fjölskyldna og fyrirtækja sem slík lán tóku. Því ber að fagna. Þar með verður enn sýnilegri sú alvarlega

staða sem þau heimili eru í, sem búa nú við stórhækkuð innlend lán, í kjölfar efnahagshrunsins á árinu 2008. Óhjákvæmilegt er að sérstaklega verði hugað að hagsmunum þess fólks.

Nú er framundan mjög vandasöm fjárlagagerð. Ríkisstjórnin hefur nálgast það viðfangsefni fyrst og fremst með skattahækkunum, flötum og ómarkvissum niðurskurði og einskiptisaðgerðum sem ekki skila árangri til lengri tíma. Frá þessari braut þarf að snúa. Ljóst er að ekki verður sinnt öllum þeim verkefnum á vegum hins opinbera sem sinnt hefur verið. Því er umfram allt brýnt að forgangsraða, skilgreina þau viðfangsefni sem sinna ber, leita hvarvetna leiða til sparnaðar og fela einkaaðilum frekari verkefni sem hafa verið unnin á vegum hins opinbera, með það að markmiði að tryggja nauðsynlega þjónustu með ódýrari og skilvirkari hætti. Skattahækkanir stjórnarflokkana og flóknara skattkerfi, hafa aukið skattbyrði almennings og atvinnulífs, dregið úr skilvirkni og hvatt til undanskota, en ekki skilað þeirri tekjuaukningu til ríkisins sem að var stefnt. Leið skattahækkana til þess að draga úr ríkissjóðshalla verður því ekki gengin lengra. Jöfnuður í ríkisrekstri er forsenda þess að dregið verði úr skuldaföfnun og þar með fjármagnskostnaði sem takmarkar nú getu hins opinbera til skattalækkana og nauðsynlegrar þjónustu.

Ríkisstjórn Samfylkingar og Vinstri grænna ákvað að sótt skyldi um aðild Íslands að ESB, eins og raun varð á með naumri samþykkt Alþingis. Bera því báðir flokkar jafna ábyrgð á þeirri ákvörðun. Nú eru þau mál öll í miklu öngþveiti. Það kemur ekki á óvart sé miðað við þau vinnubrögð sem var beitt, er til þess var stofnað af hálfu íslenskra stjórnvalda. Allt var málið undirbúið og samþykkt í miklum pólitískum ágreiningi og nauðsynlegs umboðs ekki aflað hjá þjóðinni áður en gengið var til aðildarviðræðna. Sú tillaga Sjálfstæðisflokksins að bera málið undir þjóðaratkvæði áður en farið yrði til aðildarviðræðna var felld á Alþingi illu heilli.

Frá því að Alþingi ákvað að sækja um aðild að ESB hefur margt breyst. Ljóst er að andstaða við málið hefur vaxið mjög mikið hér innanlands. Gríðarlegur kostnaður er aðildarumsókninni samfara og okkar veikburða stjórnsýsla er undirlögð af þeirri miklu vinnu sem á hana leggst vegna þessa. Því er erfiðara um vik að sinna ýmsum öðrum mikilvægum verkefnum sem alvarlegar aðstæður í þjóðarbúskap okkar kalla á. Smám saman hefur líka skýrst að ríki ESB og sambandið sjálft, ætla að nýta sér umsókn okkar til beinnar íhlutunar um einstök innanríkismál okkar og til þess að hafa áhrif á samskipti okkar við aðrar þjóðir. Þá blasir enn betur við en áður að ýmis þau grundvallaratriði, svo sem í sjávarútvegs- og landbúnaðarmálum, sem ekki má hvika frá, samræmast ekki aðild okkar að ESB. Loks er að nefna að þróunin innan ESB, vandræðin á evrusvæðinu, vaxandi atvinnuleysi og tilhneiging í átt til frekari afskipta bandalagsins af efnahagsstjórnun einstakra ríkja, til dæmis á sviði ríkisfjármála, gerir aðild Íslands að ESB enn óæskilegri en fyrr.

Sjálfstæðisflokkurinn ítrekar því fyrri stefnu sína um að hagsmunum þjóðarinnar sé best borgið utan ESB. Við þessar aðstæður væri því skynsamlegast að leggja til hliðar öll áform um að sækja um aðild ESB og hefja ekki að nýju nema að undangenginni þjóðaratkvæðagreiðslu þar sem þjóðin fengi tækifæri til þess að segja álit sitt og þá og því aðeins að fyrir slíkum viðræðum væri meirihluti kosningabærra Íslendinga. Haldi aðildarferlið hins vegar áfram mun Sjálfstæðisflokkurinn að sjálfsögðu ekki láta sitt eftir liggja við að verja hagsmuni Íslands gagnvart Evrópusambandinu af fullum þunga í aðildarviðræðum.

Saga Icesave-málsins er saga afdrifaríkra mistaka. Óumdeilt er að Icesave-málið verðar einhverja mestu þjóðarhagsmuni sem íslensk stjórnvöld hafa þurft að takast á við. Núverandi ríkisstjórn hefur mistekist illilega að leiða það mál til lykta með hagsmuni íslenska ríkisins og íslenskra skattgreiðenda að leiðarljósi. Algjör uppgjöf núverandi ríkisstjórnar gagnvart óbilgjörnum og löglausum kröfum Breta og Hollendinga er með öllu óviðunandi. Sú uppgjöf sýnir að ríkisstjórnin hefur hvorki getu né burði til þess að gæta hagsmuna íslensku þjóðarinnar í þessu mikilvæga máli. Sögulegt afhróð ríkisstjórnarinnar í þjóðaratkvæðagreiðslunni um Icesave-málið hinn 6. mars síðastliðinn sýnir með afgerandi hætti að ríkisstjórnin nýtur ekki trausts þjóðar sinnar til þess að leiða málið til lykta. Þá bendir framgangna ríkisstjórnarinnar, eftir að skýrsla rannsóknarnefndar Alþingis kom út, til þess að ríkisstjórnin ætli ekki að draga neina lærdóma af lagalegri stöðu íslenska ríkisins í Icesave-málinu eins og henni er lýst í skýrslunni.

Þingflokkur Sjálfstæðisflokksins lagði fyrir skemmstu fram á Alþingi tillögu til þingsályktunar sem mælir fyrir um að fram fari rannsókn á embættisfærslum og ákvörðunum íslenskra stjórnvalda og samskiptum þeirra við bresk og

hollensk stjórnvöld í Icesave-málinu. Nauðsynlegt er að slík rannsókn fari fram. Fullt tilefni er til þess úr því verði skorið hvort einstakir ráðherrar eða embættismenn á þeirra vegum hafi fylgt þeim lagareglum sem um störf þeirra gilda, þeir brotið starfsskyldur sínar eða þeir gerst sekir um mistök eða vanrækslu í hagsmunagæslu sinni fyrir íslenska ríkið og íslensku þjóðina í Icesave-málinu, eins og sterkar vísendingar eru um.

Sveitarstjórnkosningarnar nú í vor, reyndust ekki sá áfelligdómur yfir Sjálfstæðisflokknum sem andstæðingar hans höfðu spáð. Víða kom flokkurinn vel út úr kosningunum þótt annars staðar hafi að sönnu gengið miður. Góð útkoma ýmissa nýrra framboða, hlýtur á hinn bóginn að kalla á viðeigandi endurmat á ýmsum þáttum sem lúta að stjórnmalastarfinu þar sem krafa er uppi um ný vinnubrögð og aukið samstarf stjórnmalaafla um veigamikil mál. Sjálfstæðisflokkurinn er reiðubúinn til slíkra verka og hefur haft um það frumkvæði, jafnt í höfuðborginni og í sveitarfélögum víða um landið.

Stefna Sjálfstæðisflokksins á sem fyrr mikinn hljómgrunn á meðal þjóðarinnar. Frjálslynd efnahagsstefna, þar sem byggt er á atgervi einstaklinga og frelsi þeirra til athafna, hefur ævinlega skilað okkur framförum og þrátt fyrir að mjög hafi blásið á móti eigum við mikil tækifæri og möguleika. Innviðir samfélagsins eru sterkir á nær öllum sviðum. Mikilvægar auðlindir sem unnt er að nýta með sjálfbærum hætti um ókomin ár geta reynst okkur gríðarlega mikilvægar, en einungis ef vel er að stefnumótun staðið við nýtingu þeirra. Hér hefur verið byggt upp fjölbætt menntakerfi og gott heilbrigðis- og velferðarkerfi. Til þeirra málaflokka er varið hvað stærstum hluta hér á landi af ríkisútgjöldum og þjóðarframleiðslu sem þekkist í öðrum löndum. Allt mun þetta hvíla á grunni heilbrigðs atvinnulífs, þar sem markmiðið er að almenningur njóti þess í góðum líf skjörum þegar vel tekst til. Þannig tvínum við saman þarfir atvinnulífs og almennings, í anda þeirrar stefnumótunar sem Sjálfstæðisflokkurinn hefur fylgt frá stofnun, um þjóðlega og víðsýna umbótastefnu með hagsmuni allra stétta að leiðarljósi.